

XXI Прѣобраианіе на егань-тж.

Когато Мазаниель ся завържъ въ Неаполь съсь женж си, съ Аннеза и съ Полкътъ на Смерть-тж, всичко що бѣ видѣлъ този голѣмъ градъ въ растояніе на седемъ дена, бѣше исчезнало по еднж пай чуднж и никога не чуванж противность. Отъ еднж странж на св. Лаврентій, половината отъ градътъ прогласяватъ Гюизи дукъ на *Неаполитанскж-тж републикж и защитникъ на отечеството*, и въ срѣдъ това изстѣпленію множество, новийтъ владѣтель блестящъ въ роскошь, на конь, всичкы поздравляющъ и отъ всичкы обожаващъ станж любезныйтъ имъ идолъ, колкото по-новъ толкозь и по-драгъ.

Отъ другж странж кждѣ голѣмѣтъ купѣж всичкото жителство Неаполитанско, събрано пакъ около рыбаля, подбуждано отъ Лузара и разбойницѣтъ му, провъзгласява съ по-голѣмъ отъ всякой другъ пѣтъ въсторгъ, Мазаниела за върховень свой вождь и избавитель. И въ срѣдъ това одушевленію и бурно море, въ срѣдъ пушкы, копія и мечове, рыбалятъ съ пищовѣтъ въ еднж рѣкж и съсь сабѣтъ въ другж гледа величіето си съспивано наедно съ дѣлото си, противника си тържествующъ врѣдъ него, Новжтъ твърдинѣ обѣрижла пушкालата си противъ него, св. Лаврентій дѣто Марія Аркска степене, тритѣ тѣзи стихіи готовы да ся раскжсатъ помежду си и Испанскѣтъ флотж готовж да ги съкруши всичкѣтъ.

Още една капка, една само и лудината на рыбаляще исплюе пакъ юзджтж.

А тая капка е послѣдната новина, която грѣмнж въ градътъ като избухваніе.....

„Когато вече грабнимъ питѣтъ Мазаринѣ ще ся домогва да ѣж изйде съ насъ“, бѣше писалъ Гюизи на Шатильона. И наистинж таквази бѣше заповѣдъ-та на кардинала министра къмъ адмирала Ришелье и къмъ Лудвика дука Век-